

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 25 maja 2011 r.

DOLiS/DEC-400/11

dot. DOLiS-440-126/11

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 w zw. art. 23 ust. 1 pkt 2 i art. 27 ust. 2 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X , na przetwarzanie jego danych osobowych przez Prokuraturę Rejonową

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X (dalej – Skarżący), na przetwarzanie jego danych osobowych przez Prokuraturę Rejonową (dalej – Prokuratura). Skarżący zarzucił asesorowi Prokuratury naruszenie przepisów prawa poprzez wydanie w dniu 9 sierpnia 20.. r. postanowienia o powołaniu dwóch biegłych lekarzy psychiatrów (dalej – postanowienie) i doręczenie jego odpisu Kancelarii Adwokackiej (dalej – Kancelaria), na 1 dzień przed wydaniem zarządzenia przez Prezesa Sądu Rejonowego o wyznaczeniu obrońcy z urzędu w osobie adwokata – Pana Y z Kancelarii, a także zakwestionował legalność czynności doręczenia odpisu postanowienia Pani Z, reprezentującej małoletniego pokrzywdzonego. Skarżący wniósł o zajęcie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (dalej – GODO) jednoznacznego stanowiska dotyczącego naruszenia

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą.

W toku przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania wyjaśniającego GIODO ustalił następujący stan faktyczny:

1. W ramach prowadzonego względem Skarżącego przez Komisariat Policji dochodzenia, nadzorowanego przez asesora Prokuratury, ustalono, iż zostały wyczerpane znamiona przestępstwa określonego w art. 211 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.) – dalej: Kk.
2. W toku przesłuchania ustalono, iż Skarżący był w przeszłości leczony neurologicznie i psychiatrycznie, które to ustalenie uzasadniało wątpliwości co do poczytalności Skarżącego.
3. W dniu 6 sierpnia 20.. r. asesor Prokuratury zwrócił się do Prezesa Sądu z wnioskiem o wyznaczenie dla Skarżącego obrońcy z urzędu. W dniu 10 sierpnia 20.. r. Prezes Sądu w drodze zarządzenia wyznaczył Skarżącemu obrońcę z Kancelarii.
4. W dniu 9 sierpnia 20.. r. asesor Prokuratury wydał postanowienie w celu przeprowadzenia badań Skarżącego i wydania opinii, w szczególności o jego stanie zdrowia oraz stanie poczytalności w chwili dokonywania zarzucanego mu czynu.
5. Postanowienie zostało doręczone Skarżącemu, jego obrońcy z urzędu (w dniu 11 sierpnia 20.. r.), a także osobie wykonującej prawa małoletniego pokrzywdzonego.
6. W treści postanowienia zawarte zostały dane osobowe Skarżącego, w szczególności tzw. wrażliwe (sensytywne) dane osobowe w zakresie stanu jego zdrowia (dotyczące odbytego leczenia neurologicznego i psychiatrycznego).

W tym stanie faktycznym, po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego, GIODO zważył, co następuje.

Na wstępie należy wskazać, iż ocena legalności przetwarzania danych osobowych, zarówno tzw. zwykłych, jak i tzw. wrażliwych (sensytywnych) jest uzależniona od spełnienia co najmniej jednej z przesłanek enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy (w stosunku do zwykłych danych) oraz w art. 27 ust. 2 pkt 1-10 ustawy (w stosunku do tzw. wrażliwych danych). Przedmiotem analizy zatem należy uczynić fakt udostępnienia danych osobowych Skarżącego zarówno wyznaczonemu z urzędu obrońcy, jak i przedstawicielowi ustawowemu małoletniego

pokrzywdzonego i dokonać weryfikacji legalności tak przetwarzanych danych osobowych pod kątem przepisów ustawy.

Należy zaznaczyć, iż czynności prokuratora może pełnić w myśl art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (tekst jedn. Dz. U. 2008 r. Nr 7 poz. 39 z późn. zm.) asesor powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, któremu Prokurator Generalny może powierzyć pełnienie czynności prokuratorskich.

Zgodnie z art. 202 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.) – dalej: Kpk, w celu wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator, powołuje co najmniej dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. W myśl natomiast art. 318 Kpk *in principio*, gdy dopuszczono dowód z opinii biegłych albo instytucji naukowej lub specjalistycznej, podejrzanemu i jego obrońcy oraz pokrzywdzonemu i jego pełnomocnikowi doręcza się postanowienie o dopuszczeniu tego dowodu. Należy zauważyć, iż ze sformułowania treści przepisu wynika, że doręczenie postanowienia jest czynnością o charakterze obligatoryjnym (podobnie: W.Grzeszczyk, *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2011, wydanie VIII, str. 864).

Odnosząc się do podnoszonego przez Skarżącego zarzutu, iż postanowienie zostało wydane przez asesora Prokuratury na 1 dzień przed ustanowieniem pełnomocnika dla Skarżącego w drodze zarządzenia Prezesa Sądu, należy wskazać, iż z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego i ustalonego stanu faktycznego wynika, że postanowienie to zostało wydane przez asesora Prokuratury w dniu 9 sierpnia 20.. r., a następnie – w dniu 11 sierpnia 20.. r., zgodnie ze złożonymi przez Prokuraturę wyjaśnieniami – doręczone adwokatowi, Panu Y z Kancelarii, który w dniu 10 sierpnia 20.. r., został wyznaczony przez Prezesa Sądu w drodze zarządzenia na obrońcę z urzędu dla Skarżącego. Należy zatem stwierdzić, iż z zebranego materiału dowodowego wynika, że zawarta w treści wydanego przez asesora Prokuratury postanowienia (w części “Zarządzenie”) informacja precyzująca, że obrońcą z urzędu Skarżącego jest Pan Y z Kancelarii, była przedwcześnie. Zarządzenie Prezesa Sądu o jego ustanowieniu nosi bowiem datę 10 sierpnia 20.. r., a więc następującą po dniu wydania przedmiotowego postanowienia. Istotne w sprawie jest jednak, że ostatecznie adwokat był już obrońcą Skarżącego w dniu doręczenia mu postanowienia (11 sierpnia 20.. r.), a więc w chwili, gdy dane osobowe Skarżącego – zawarte w treści przedmiotowego postanowienia – zostały adwokatowi udostępnione. Jednakże, wskazana powyżej rozbieżność w zakresie dat, niezwiązana z zakresem kompetencji GIODO w przedmiocie ochrony danych osobowych, powinna być przedmiotem kontroli w postępowaniu instancyjnym przeprowadzonym przed właściwym sądem powszechnym.

Skarżący treścią swojego zarzutu uczynił naruszenie przez asesora Prokuratury obowiązujących przepisów prawa wskutek wydania postanowienia. W tym miejscu konieczne jest wskazanie, iż GODO, jako organ do spraw ochrony danych osobowych (art. 8 ust. 1 ustawy), może dokonywać kontroli jedynie w zakresie naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. Powyższe potwierdzają wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego (z dnia 21 listopada 2000 r., sygn. akt II SA 308/00; z dnia 2 marca 2001 r., sygn. akt II SA 401/00; z dnia z dnia 26 lutego 2009 r., I OSK 544/2008 oraz z dnia 11 stycznia 2010 r., I OSK 1453/2009). Z analizy wskazanych wyżej unormowań Kpk wynika, iż stanowią one podstawę do wydania przez asesora Prokuratury postanowienia w przedmiocie powołania biegłych. Z tym faktem oraz doręczeniem postanowienia, która to czynność – jak wskazano wyżej – ma charakter obligatoryjny, niewątpliwie wiąże się konieczność przetwarzania danych osobowych stron postępowania karnego. Nie jest bowiem możliwe spełnienie obowiązku doręczenia postanowienia stronie bez jej uprzedniego zindywidualizowania (podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 maja 2005 r., sygn. II SA/Wa 326/08. Wyrok ten dotyczy postępowania cywilnego, stanowiąc jednocześnie wskazówkę interpretacyjną również w odniesieniu do innego rodzaju ustawowo regulowanych postępowań, np. karnego).

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego dotyczącego przetwarzania jego sensytywnych danych osobowych, należy wskazać, iż w myśl art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy przetwarzanie tych danych jest dopuszczalne, jeżeli przepis szczególny innej ustawy na to zezwala bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony. Za taki przepis szczególny należy w niniejszej sprawie uznać art. 318 Kpk, który normuje, w razie dopuszczenia dowodu z opinii biegłych albo instytucji naukowej lub specjalistycznej, obligatoryjne doręczenie postanowienia o dopuszczeniu tego dowodu podejrzanemu i jego obrońcy oraz pokrzywdzonemu i jego pełnomocnikowi. Konieczne jest stwierdzenie, iż aspekt ochrony przetwarzanych danych osobowych, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy wyraża się w treści przepisu art. 318 Kpk w postaci zamkniętego katalogu podmiotów, którym doręczane jest postanowienie, a w konsekwencji udostępniane są dane osobowe zawarte w treści przedmiotowego postanowienia. Doręczenie zatem innym podmiotom niż wymienione w treści art. 318 Kpk skutkuje naruszeniem przepisu. W tym miejscu należy również zaznaczyć, iż w analizowanej sprawie w chwili doręczenia postanowienia adwokat, Pan Y z Kancelarii, był już obrońcą Skarżącego, a więc zawarte w treści przedmiotowego postanowienia sensytywne dane osobowe Skarżącego były przetwarzane zgodnie z ustawą. Należy także podkreślić, iż przetwarzanie wskazanych danych osobowych jest również dopuszczalne w sytuacji, gdy dotyczy danych, które są niezbędne do dochodzenia praw przed sądem (art. 27 ust. 2 pkt 5 ustawy). Tego rodzaju sytuacja występuje niewątpliwie w przypadku małoletniego

pokrzywdzonego, reprezentowanego przez Panią Z, której na podstawie wskazanego wyżej art. 318 Kpk. także zostało doręczone postanowienie. Z uwagi natomiast na zawarte w treści postanowienia tzw. zwykłe dane osobowe Skarżącego w zakresie jego imienia i nazwiska, wymaga zaznaczenia, iż proces ich przetwarzania oparty był na art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Spełnieniem obowiązku, o którym mowa w ww. przepisie było wydanie przez asesora, na podstawie art. 202 § 1 Kpk, postanowienia w celu wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego Skarżącego, a także jego doręczenie w myśl art. 318 Kpk.

Konkludując, proces przetwarzania danych osobowych Skarżącego w ramach wydanego przez asesora Prokuratury postanowienia, jako oparty na ustawowych przesłankach dopuszczalności przetwarzania (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy oraz art. 27 ust. 2 pkt 2 i 5 ustawy) należy uznać za noszący znamiona legalności. Tym samym stwierdzić należy, iż przy wydawaniu postanowienia przez asesora Prokuratury nie zostały naruszone przepisy o ochronie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym GODO rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst. jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst. jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do GODO (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.